

ספרי' – אוצר החסידים – ליובאוויטש

מאמר
בלילה ההוא – ה'תש"מ

מאת

כבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל

זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

שניאורסאהן

מליובאוויטש

בלתי מוגה

יוצא לאור לש"פ פקודי, בי אדר שני, ה'תשע"ו

יוצא לאור על ידי מערכת

„אוצר החסידים“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים ושש לבריאה (ופרצת)

שנת הקהל

שנת המאה וחמישים להסתלקות הילולא של אדמו"ר ה„צמח צדק“

בס"ד.

פתח דבר

לקראת ש"פ פקודי, ב' אדר-שני הבעל"ט — הננו מוציאים לאור (בהוצאה חדשה ומתוקנת) מאמר ד"ה בלילה ההוא גו' שנאמר בהתוועדות פורים ה'תש"מ, הנחה בלתי מוגה (תדפיס מספר המאמרים מועדים — פורים שמגיע מבית הכורך ימים אלו).

*

ויה"ר שנזכה תיכף ומיד ממש לקיום היעוד "הקיצו ורננו גו'", ומלכנו נשיאנו בראשם, וישמיענו נפלאות מתורתו, "תורה חדשה מאתי תצא".

ועד הנחות בלה"ק

ד"ר אדר ראשון, ה'תשע"ו (ופרצת),

שנת הקהל

שנת המאה וחמישים להסתלקות הילולא של אדמו"ר ה"צמח צדק"

ברוקלין, נ"י.

©

Published and Copyright 2016 by

LAHAK HANOCHOS INC.

788 Eastern Parkway Suite #408 Brooklyn, New York 11213

Tel. (718) 604-2610

info@lahak.org • <http://www.lahak.org>

The Kehot Logo is a trademark of Merkos L'inyonei Chinuch.

5776 • 2016

Printed in the United States of America

נדפס באדיבות דפוס

The PrintHouse

538 Johnson Ave. Brooklyn N.Y. 11237

(718) 628-6700

נסדר והוכן לדפוס

על ידי חיים שאול בן חנה

בדפוס „ועד הנחות בלה"ק"

(718) 604-2610

נדפס בסיוע ולזכות יצחק בן לאה וזוגתו רבקה ויקה בת רחל ומשפחתם שיחיו

תוכן המאמר

בעת השינה לא ניכרת מעלת הכחות זה על זה – שהמוח שליט על הלב, ולבא פליג לכל שייפין, וכן מעלת הראי' על השמיעה. ולכן יכול להיות חיבור הפכים – פילא בקופא דמחטא. ודוגמתו בעבודה – שכאשר אני ישנה בגלותא, אזי אותותינו לא ראינו, ואזי יכול להיות מעמד ומצב של חיבור הפכים, שהתפלה היא בשלימותה, ואח"כ בא למעמד ומצב הפכי, היפך טבעו לעשות רצון ה'.

ועי"ז נעשה – במדה כנגד מדה – למעלה הענין דשנת מלכו של עולם, שאז לא ניכרת מעלתם של ישראל, שהו"ע השקיפה ממעון קדשך גו' וברך את עמך ישראל, בטוב הנראה והנגלה.

אך ע"י עמידת בני"ב במס"נ במשך כל השנה כולה, נעשה נס שלמעלה מדרך הטבע, ותוקפו של נס – בדוגמת התוקף שבעבודת המס"נ, נוסף על כללות ההרמה (נס) של נה"א, ונעשה בקיעת חושך הגלות שנקרא לילה (זמן השינה), באופן שיתרון האור מן החושך.

בס"ד. פורים, ה'תש"מ

(הנחה בלתי מוגה)

בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך¹. וידוע המאמר על הכתוב שנאמר בפורים דויהי בארבעים שנה² (בבוא כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו למדינה זו), דאיתא במנהגי מהרי"ל³ דמבלילה ההוא צריכים להגבי' את קולו בקריאתו לפי שזהו עיקר (תוקפו' של) הנס. וצריך להבין, מהו זה שנדדה שנת המלך והי' ער הנה זהו עיקר (תוקפו של) הנס, ולכאורה הנה עיקר הנס הוא בקשת אסתר ותחנוני' (וההכנות לזה כו'), ואילו כאן נאמר שתוקפו של נס מתחיל מזה שנדדה שנת המלך. ומביא על זה מ"ש במדרש⁵, בלילה ההוא נדדה שנת המלך זה מלכו של עולם וכו', והיינו, שהי' אז הענין דהנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל⁶.

ב) וביאור הדבר, מהו ענין השינה למעלה⁷, יובן מענין השינה כמו שהוא באדם למטה, שהרי דברה תורה כלשון בני אדם⁸, ויתירה מזה, באתעדל"ת אתעדל"ע⁹, ובמדה שאדם מודד מודדין לו¹⁰. דהנה, גם במעמד ומצב שהאדם ישן, ישנם כל כחות נפשו במציאות, אלא שלא ניכרת מעלתו של כח אחד לגבי זולתו, כמו בשעה שהוא ער, שאז המוח שליט על הלב בתולדתו¹¹, וכמו"כ ישנה מעלת הלב שהוא מקור המדות, ולבא פליג לכל שייפינ¹², וכמאמר תלת שליטין אינון¹³

-
ע' קח ואילך; ע' קכה ואילך; ע' קלו ואילך;	1) אסתר ו, א.
לקמן ע' קנב ואילך; ע' קסה ואילך).	2) ד"ה בלילה ההוא היש"ת (סה"מ
8) ראה ברכות לא, ב. רמב"ם הל' יסוה"ת פ"א ה"ט.	השי"ת ע' 5 ואילך).
9) ראה דרמ"צ קנג, א. קס, א. ובכ"מ.	3) הלכות פורים (ע' תכט — בהוצאת
10) סוטה ח, ב במשנה.	ירושלים, תשמ"ט) — הובא בדרכי משה
11) תניא פיי"ב (יז, רע"א) מזח"ג רכד, סע"א.	אור"ח סתר"צ. מג"א שם ס"ק יז.
12) ראה זהר ח"ב קנג, א. ח"ג קסא, ב.	4) ראה מגילה יט, א.
רכא, ב (ברע"מ). רלב, א (ברע"מ). אגה"ק סל"א. תו"א בראשית ז, ד. לקו"ת שה"ש כט, ב ואילך. לא, א ואילך.	5) ילקוט שמעוני עה"פ (רמז תתרנז).
13) זח"ב רנג, א.	6) תהלים קכא, ד.
	7) ראה גם ד"ה חייב איניש לבסומי
	עטר"ת (סה"מ עטר"ת ע' רצט ואילך). ד"ה
	בלילה ההוא תשי"ט; תשכ"ז; תשכ"ח;
	תשכ"ח; תשמ"ג; תשמ"ו (לעיל ע' ק ואילך;

שמהם נתפשט למטה מהם כו'. ועד"ז בכחות שנמצאים במוח ובפנים, הרי אינה דומה שמיעה לראי'¹⁴, שההתאמתות וההנחה (אפלייג) בנפש שנעשה ע"י הראי', לא מגעת אלי' ההתאמתות שבאה ע"י השמיעה, אפילו כששומע מפי עדים נאמנים¹⁵. וזהו שמצינו בדברי הרמב"ם¹⁶ במעלת נבואת ותורת משה, שהאמינו בו במעמד הר סיני שעיינינו ראו ולא זר (ולאח"ז ניתוסף גם מעלת השמיעה, שאזנינו שמעו ולא אחר, ומסיים¹⁷: הא למה הדבר דומה כו' לאדם כו' שראה בעיניו כו'). וזהו גם מ"ש גבי מ"ת¹⁸ אתם ראיתם וגו', וכמובא ברש"י בפירושו עה"ת, שיש הפרש בין מה שאדם רואה למה שאחרים משיחין לו, אפילו כאשר המספר הוא משה רבינו, שמשה אמת ותורתו אמת¹⁹, ולכן מדגיש הכתוב אתם ראיתם (עיינינו ראו ולא זר) את כל הענינים שנימנו שם. ועד"ז יש גם מעלות בשמיעה לגבי ראי'²⁰. וכל זה (כל החילוקים והמעלות של הכחות) ניכר רק בשעה שהאדם ער. ועוד זאת, שכיון שניכרים מעלותיהם ותכונותיהם של הכחות, היינו, שעניניהם נמצאים במעמד ומצב של עירנות (וואכעדיק), באופן גלוי כפי שהם לאמיתתם, אזי לא שייך שיהי' חיבור שני הפכים. אבל במעמד ומצב של שינה, אין ענין הבהירות (קלאַרקייט) שישנה בשעה שהוא ער, ובמילא אין גם הבהירות שנעשית ע"י אור השכל שמאיר את המדות ועל ידם מאיר בכל עניני נפשו, כיון שהחכם אינו במעמדו ומצבו כפי שהוא ער, אלא במעמד ומצב של שינה. ואז יכול להיות גם ענין של חיבור הפכים, וכמו החולם פילא בקופא דמחטא, דאע"פ שמצ"ע לא יתכן מציאות כזו, כדאיתא בגמרא²¹ דלא מחוו ל' לאינש פילא דעייל בקופא דמחטא, לפי שאין מראין לו לאדם אלא מהרהורי לבו, מ"מ, כיון שחושב בזה גופא, אע"פ שמחשבתו היא שאי אפשר שתהי' מציאות כזו, הרי זה פועל שבשעת השינה יראה מהרהורי לבו באופן שיתערבו בזה דברים בטלים (שהרי אין חלום בלא דברים בטלים)²², ויחלום אודות פילא דעייל בקופא דמחטא²³.

ג) **ועד"ז** גם בעבודת האדם, דהנה, יש בעבודת האדם ענינים שהם אצלו בתכלית ההתאמתות באופן של ראי', מצד זה שישראל

-
14 ראה מכילתא עה"פ יתרו יט, ט.	20 ראה אוה"ת עקב ס"ע תרכא ואילך.
15 ראה לקו"ש ח"ו ע' 121 ובהנסמן שם	21 סה"מ תרכ"ט ס"ע שה ואילך.
16 הלי' יסוה"ת פ"ח ה"א.	22 פרש"י עה"פ וישב לו, י. מברכות שם, א.
17 שם ה"ג.	23 ראה גם ד"ה בלילה ההוא תשר"מ
18 יתרו כ, יט.	פ"ב (לקמן ע' קנז) ובהערה 22.
19 תנחומא קרח יא.	

הם מאמינים בני מאמינים²⁴, וכמו הענין שמצד נקודת פנימיות נפשו הנה גם בשעת החטא היתה באמנה אתו ית'²⁵, למלא כל רצונות הבורא, ועאכו"כ בנקודה היסודית והעיקרית דאנכי הוי' אלקיך²⁶, כחך וחיותך²⁷. ויש ענינים שבאים אצלו בהבנה והשגה, באופן של שמיעה, ועד שממשיך זאת לענין של מעשה, באופן שיכול לתפוס גם בחוש המישוש, שהוא החוש הכי תחתון²⁸. ועד"ז לאידך גיסא, שיש ענינים שיכול להשיג אותם רק בשמיעה, אבל לא באופן של ידיעת המציאות והמהות, שענין זה יהי' רק לעתיד לבוא, שאז יהי' בהם גם ענין הראי'. וכל ענינים אלו, הנה כאשר הולך לבטח דרכו, וכמ"ש²⁹ ושמרו דרך הוי' לעשות צדקה ומשפט, שזה כולל כל עניני התורה ומצוותי', אזי ההנהגה היא באופן שכל כח פועל ענינו ופעולתו כו'. וכמו"כ בנוגע ללבושי האדם, שהם הימים שלו³⁰, הרי הם ימים שלמים, באופן שכל יומא ויומא עביד עבידתי³¹. אמנם, כאשר ישנו מעמד מעמד ומצב של שינה חו', כמאמר אני ישנה³² בגלותא³³, אזי אותותינו לא ראינו³⁴, שלא רואים את הענינים שהיו רואים בשעה שהי' אלקות בגלוי, ונעשה ההעלם וההסתור של העולם, מלשון העלם כו'³⁵. ומובן שכיון שגם אז ניתנו לו כל הציוויים הקשורים עם ראי' ושמיעה וכל רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו, שהרי התורה היא נצחית³⁶, ויש לו את כל הכחות בשלימותם, שהרי אין הקב"ה מבקש אלא לפי כחך³⁷, מ"מ, צ"ל גם העבודה להתעורר מהשינה, כדי לחלק כל כח וכח למקומו ועבודתו, וגם כדי שלא יהי' חיבור הפכים, ועד להיפך הכי גדול, היפך טבעו ומציאותו ורצונו של איש ישראל לעשות כל המצוות (כפסק ההלכה ברמב"ם³⁸), ועד שאפילו בשעת החטא הרי זה רק ענין חיצוני שבו, ואילו בעצמו ה"ה באמנה אתו ית', אבל כאשר אני ישנה בגלותא, אזי יכולים להיות שני הפכים. וכפי שרואים שיכול להיות שבשעת התפלה ה"ה מתפלל תפלתו בשלימות (עם כל הענינים הקשורים בזה), אבל לאחרי זה, הנה אע"פ שתחילה הולך מבית הכנסת לבית

31) זח"ג צד, ב.	24) שבת צז, א.
32) שה"ש ה, ב.	25) תניא ספכ"ד.
33) זח"ג צה, א.	26) יתרו כ, ב. ואתחנן ה, ו.
34) תהלים עד, ט.	27) ראה לקו"ת בלק עג, ג. ר"פ ראה.
35) לקו"ת שלח לו, ד.	28) ראה מו"ח ח"א פמ"ז.
36) תניא רפי"ז.	29) וירא יח, יט.
37) במדב"ר פי"ב, ג.	30) ראה זח"א קטט, א. רכד, א. וראה
38) הלי גירושין ספ"ב.	ד"ה ואברהם זקן תשל"ח (תו"מ סה"מ חשון ע' שז ואילך). וש"נ.

המדרש³⁹, הרי בכואו אח"כ להנהג בהן מנהג דרך ארץ⁴⁰, הנה מהדרך ארץ שע"פ תורה יכול לבוא אח"כ (מצד המעמד ומצב של שינה) לענין שהוא היפך לגמרי, רח"ל, ממעמדו ומצבו כפי שהי' בשעת התפלה.

ד) והנה במדה שאדם מודד בה מודדין לו, והיינו, שע"י המעמד ומצב דשינה למטה, נעשה דוגמתו גם למעלה ענין שנת מלכו של עולם. והענין בזה, דהנה בדרך כלל סדר ההנהגה מלמעלה הוא באופן דהשקיפה ממעון קדשך מן השמים (ואז) וברך את עמך את ישראל גוי⁴¹, ועד לאופן שאע"פ שכל השקפה שבמקרא הוא היפך ענין הטובה⁴², הנה כשמדובר אודות וברך את עמך ישראל, הרי זה מתהפך לענין של טובה, וטובה מרובה. אמנם, ענין זה שניכרת המעלה והחשיבות של בני"י (וברך את עמך ישראל), הרי זה בדוגמת האמור לעיל באדם התחתון, שמעלת וחשיבות כחותיו ניכרת בשעה שהוא ער. משא"כ במעמד ומצב שצריך לפעול הענין דויקץ כישן הוי"ו⁴³, שצריך להקיץ ממעמד ומצב שהוא כישן, דעם היות שזהו רק כישן, בכ"ף הדמיון, שהרי גם אז לא ינום ולא יישן שומר ישראל, וכדאיתא במדרש⁴⁴ מה צבי זה בשעה שהוא ישן עינו אחת פקוחה כו' [ועין זו פועלת גם על העין השני', כמובן מהמבואר בהדרושים המבארים ענין זה⁴⁵], מ"מ, כאשר אני ישנה בגלותא, חסר בהענין דהשקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל בנוגע לטוב הנראה והנגלה.

ה) וזהו בלילה ההוא נדרה שנת המלך, מלכו של עולם, שזהו תוקפו של נס, והיינו, שמצד זה שעמדו במסירת נפש כל השנה כולה⁴⁶, נפעל נס למעלה מדרך הטבע, ובנס זה גופא נפעל ענין של תוקף — בדוגמת התוקף שבנפש שבעבודה דמס"נ, נוסף על ענין הנס (לשון הרמה⁴⁷) שמצד כללות הנפש השנית בישראל שהיא חלק⁴⁸ אלקה ממעל ממש⁴⁹, שהיא באופן המורם מנה"ב ועניני הטבע, להיותה כמשל אור

45) ראה תו"א הוספות למגילת אסתר קיז, א. דרך חיים קח, ד ואילך.

46) ראה גם תו"א מגילת אסתר צז, א. הוספות קכ, ד.

47) פרש"י יתרו כ, יז. וראה סידור עם דא"ח מד, סע"ב. ד"ה זה היום תשל"ח (תו"מ סה"מ תמוז ע' סז ואילך).

48) איוב לא, ב.

49) תניא רפ"ב.

39) ראה ברכות בסופה. שו"ע אדה"ז אר"ח סקנ"ה. וש"נ.

40) ברכות לה, ב.

41) תבוא כו, טו.

42) פרש"י עה"פ וירא יח, טז. וראה ירושלמי מע"ש פ"ה ה"ה. וראה אוה"ת תבוא ע' תתרמד.

43) תהלים עח, סה.

44) שהש"ר ספ"ח.

הנר שמתנענע תמיד למעלה בטבעו⁵⁰, שנמשכת לשרשה ומקורה עד לעצמותו ומהותו ית'. וזהו תוקפו של נס, שע"י העבודה דמס"נ נעשה בקיעת חושך הגלות שנקרא בשם לילה⁵¹, שאז הוא גם זמן השינה, ונעשה הענין דלדלג שור⁵², שאע"פ שזהו לילה, העלם והסתר, הנה שם גופא יהי' יתרון האור מן החושך שקשור עם יתרון החכמה מן הסכלות⁵³, שזוהי הפעולה דתוקפו של נס, שנדדה שנת מלכו של עולם.

וממשיך בכתוב, ויאמר להביא את ספר הזכרונות דברי הימים, והיינו, שמזכירים את כל הזכרונות, כמ"ש⁵⁴ וזכרתי להם ברית ראשונים גו', ומונה בפרטיות וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור⁵⁵. ומשם נמשך בדברי הימים, שהו"ע⁵⁶ סדר ההשתלשלות עד למטה, עד שפועל שגם כשנמצאים עדיין במעמד ומצב שאכתי עבדי אחשורוש אנן⁵⁷, הנה המן בהיותו בתקפו, מרכיב את מרדכי על הסוס וקורא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך, מלכו של עולם, חפץ ביקרו⁵⁸, ועד שפועל אח"כ גם במלכות כפשוטה למטה. וענין זה נעשה הכנה קרובה לביטול מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים⁵⁹ (כמבואר בספרים הפירוש בזה, שהמן רצה שמחשבתו הרעה אשר חשב תהי' לה שליטה על מחשבתם של היהודים), ונעשה ביטול כל הגזירות, ועד לאופן דונהפוך הוא⁶⁰, שנפל פחד היהודים עליהם⁶¹, ועד שנתן גו' לאסתר המלכה את בית המן גו'⁶², וליהודים היתה אורה וגו'⁶³, אורה זו תורה ושמחה זה יו"ט וששון זו מילה ויקר אלו תפילין⁶⁴ (דהוקשה כל התורה כולה לתפילין⁶⁵), ומזה נמשך (באופן שנשתלשלו מהן⁶⁶) גם בפשוטו של מקרא, עד שראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך⁶⁷, ויתירה מזה, והיו מלכים אומניך ושרותיהם מניקותיך⁶⁸, שזהו הפירוש הפשוט דיקר.

50 תניא רפי"ט.	60 שם, א.
51 ראה זח"ג סז, ב. רלח, ב (ברע"מ).	61 שם ח, יז.
52 ראה לקו"ת שבת שובה סה, א.	62 שם, א.
53 ע"פ קהלת ב, יג.	63 שם, טז.
54 בחוקתי כו, מה.	64 מגילה טז, ב.
55 שם, מב.	65 קידושין לה, א.
56 אוה"ת מגילת אסתר ע' רצז.	66 ראה תניא רפ"ג.
57 מגילה יד, א.	67 תבוא כח, י. וראה ברכות ו, א.
58 אסתר ו, ט"א.	68 ישעי' מט, כג.
59 ראה שם ט, כה.	

ועוד ענין בתוקפו של נס⁶⁹, שאע"פ שלכתחילה הי' הנס מלוכש בדרכי הטבע⁷⁰, הנה לאח"ז ראו כל עמי הארץ שהי' זה נס גלוי, ובאופן שנמשך מלכתחילה מויהי בימי אחשורוש, שגם ענין זה קוראים במגילה, כי, אע"פ שאין זה תוקפו של הנס⁴, הרי זה מבאר ומסביר ומגלה את שלימות המגילה, שניכרת דוקא כשנכתבת ונקראת מתחלתה, מויהי בימי אחשורוש⁷¹. ואח"כ באים לתוקפו של הנס, שמתבטלים כל הגזירות כו', ועד שמרדכי היהודי (ועד"ז כל אחד מישראל שהוא מעם מרדכי⁷², אשר לא יכרע ולא ישתחוה⁷³) נעשה משנה למלך⁷⁴, שענין זה נעשה עי"ז שגם בזמן הגלות הולכים בדרך של (מאן) מלכי רבנן⁷⁵, וכפתגם רבותינו נשיאינו הידוע⁷⁶ שהנשמה מעולם לא הלכה לגלות, ולא שייך שתהי' עלי' בעלות, לפי שנפש השנית בישראל היא חלק אלוהי ממעל (כפי שמוסיף רבינו הזקן⁴⁹) ממש, היינו⁷⁷ שכן הוא ממש למטה עד שניכר בחוש המישוש, ועי"ז נעשה כל אחד מישראל משנה למלך (כפשוטו) אשר רק הכסא אגדל ממך⁷⁸, והיינו, שאפילו כשנמצא בגלות ה"ה במעמד ומצב שחסר לו רק ענין המלכות, ומלבד זאת הנה בלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו⁷⁹, והיינו, שכל הענינים מתנהלים באופן הטוב ליהדות, ובנ"י הם במעמד ומצב שהנהגתם היא באופן שהטוב בשביל יהדות הוא טוב בשבילם בכל עניניהם, לא רק בהענין דבכל דרכיך דעהו⁸⁰, אלא גם בהענין דכל מעשיך יהיו לשם שמים⁸¹, ובאופן זה מחנכים בנים ובני בנים, ומעמידים צבאות הוי"ט⁸² שהם הכירוהו תחלה⁸³.

ו) **ועי"ז** נעשה בקרוב ממש מסמך גאולה לגאולה⁸⁴, היינו, שמגאולת ימי הפורים כפי שהיא בימי הגלות האחרונים, שאז נמצאים במעמד ומצב דמשנה למלך בלבד, כיון שעדיין ישנו הענין דדינא

---

69) ראה גם ד"ה בלילה ההוא תשמ"ו אות יא.
 70) (לקמן ע' קסז).
 71) ראה תו"א מג"א צג, א. שם, סע"ג.
 72) א. אסתר ג, ו.
 73) ראה גם בהשיחה שלאחרי המאמר.
 74) אסתר ג, ו.
 75) שם, ב.
 76) שם, י, ג.
 77) ראה גיטין סב, סע"א.
 78) ספר השיחות תרפ"ז ע' 169.
 79) ראה ליקוט פירושים וכו' לתניא שם
 80) מקץ מא, מ.
 81) שם, מד.
 82) משלי ג, ו. וראה רמב"ם הל' דעות ספ"ג. טושו"ע או"ח סרל"א. שו"ע אדה"ז או"ח סקנ"ו ס"ב.
 83) אבות פ"ב מ"ב. וראה רמב"ם וטושו"ע שם.
 84) בא יב, מא.
 85) סוטה יא, ב.
 86) מגילה ו, סע"ב.

דמלכותא דינא⁸⁵, ולכן יש צורך בהענין דדרשו בשלום העיר גוי והתפללו בעדה גוי⁸⁶, הרי זה רק באופן שלרגע קטן עזבתיך⁸⁷, כיון שמיד הן נגאלין⁸⁸, שמתקיימת הבקשה שבור עול (מלכות) הגוים מעל צוארנו⁸⁹, ובאה הגאולה האמיתית והשלימה ע"י מלכא משיחא, יבוא ויגאלנו, וכאמור, באופן דמסמך גאולה לגאולה, מגאולת פורים אל הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, עלי נאמר⁹⁰ כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, היינו שאפילו בערך הפלאות שהיו בימי יצי"מ, ובערך הנסים שהיו בכל משך ימי הגלות, יהיו אז נפלאות⁹¹, ובאופן גלוי, אראנו (נפלאות), שיראו אותם בחוש הראי', ועד לראי' גם בעיני בשר (כפירוש אדמו"ר האמצעי בשער האמונה⁹²), ובמהרה בימינו ממש, בביאת משיח צדקנו.

<p>(89) נוסח ברכת אהבת עולם. (90) מיכה ז, טו. (91) ראה אוה"ת נ"ך ח"א ע' תפו ואילך. (92) פכ"ה.</p>	<p>(85) גיטין י, ב. (86) ירמי' כט, ז. (87) ע"פ ישע"י נד, ז. (88) רמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ה.</p>
--	--

ועד הנחות בלה"ק

מכון להוצאה לאור תורת כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש זצוקללה"ה נבנ"מ ז"ע

788 Eastern Parkway, Suite 408, Brooklyn, N.Y. 11213

Tel: (718) 604-2610 ♦ E-mail: info@lahak.org ♦ www.lahak.org

ב"ה. חודש שמרבין בו בשמחה, ה'תשע"ו – שנת הקהל את העם

שהחיינו וקיימנו והגיענו

הננו שמחים לבשר לעדת החסידים והתמימים כי יצא לאור
בעזה"ת לאחר מאמצים מרובים הכרך הראשון בסדרת

תורת מנחם – מועדים ספר המאמרים פורים

הכולל מאמרי דא"ח השייכים לימי הפורים והסמוכים אליהם
ה'תשי"א – ה'תשמ"ח

ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות
ובסניפי קה"ת בארה"ק ובארה"ב

*

מבצע מיוחד לקראת חג הפורים בארצות הברית
שלח עוד היום דוא"ל לכתובת info@lahak.org
ותוכל לקבל הספר לביתך לשמחת פורים חסידית

מוקדש

לחיזוק ההתקשרות לנשיאנו

כ"ק אדמו"ר זי"ע

ולזכות

הת' מנחם מענדל שיחי

לרגל הכנסו לעול המצוות

כ"ב אדר־ראשון, ה'תשע"ו

שנת הקהל את העם

ולזכות אחיותיו תחיינה

נדפס על ידי ולזכות הוריהם

ר' בנימין וזוגתו מרת יהודית שיחיו אפלבויס